PLAMENČEK

POD SVOBODNIM SONCEM

Breznica, december '11

LETO 19, št. 1

KDOR IŠCE, TA NAJDE

KDOR IŠCE, TA NAJDE	**2**
BESEDA PLAMENČKA	**3**
ZA DUHOVNI NAPREDEK	**4**
PLAMENČEK PRIPOVEDUJE	**6**
Prehodi 2011	**6**
Odrolaj	7
Jakec 2011	8
Jesenovanje stega 2011	9
Premikali smo gore	11
Stari volki zavzeli komendsko osnovno šolo	12
Državno srečanje voditeljev popotnikov in popotnic	14
PREDSTAVLJAMO VAM	**16**
Otroci vsakič znova res znajo nasmejati	16
KAJ STE REKLI	**21**
ZA MALE SIVE CELICE	**22**
MALO ZA ŠALO	**23**
Ste vedeli da imamo novo spletno stran?	23
BP-JEV KOTIČEK	**24**

Plamenček *je glasilo stega Breznica 1, enote Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov.*

Uredniški odbor:
- **glavni urednik: Luka Pavlin;**
- **tehnična urednica: Mirjam Resman;**
- **urednik za PP: Blaž Žemlja;**
- **urednica za IV: Anja Lužnik;**
- **urednica za VV: Tajda Šimac Turk;**
- **ostali sodelavci: Anja Lužnik, Barbara Polda.**

Živjo!

Priprava tega Plamenčka je bila nekoliko drugačna kot sicer. Zanj lahko mirno rečem, da je to številka, ki smo jo pripravili s skupnimi močmi. Voditelji smo se dogovorili, za katere rubrike bo kdo poskrbel, in tako je do roka oddaje člankov v moj elektronski predal pricurljala večina prispevkov. Z nekaj telefonskimi klici sem nato izbezal še ostale in se nato lotil urejanja gradiva. Zelo sem bil vesel, ko sem videl, da je ravno zaradi zgoraj omenjenega ta številka drugačna od preteklih. Poleg poročil o dogodkih, ki so se zgodili od začetka skavtskega leta do tega trenutka, se je v Plamenčku znašlo tudi nekaj izvirno napisanih člankov (npr. prispevek o izdelovanju adventnih venčkov). Mogoče je ta številka malo tanjša od prejšnjih, a je zaradi prej omenjenega toliko boljša. Morda bo naslednja že debelejša, kdo ve.

Kaj boste tokrat lahko prebrali? Najprej poročila o skavtskih dogodkih (o prehodih, jesenovanju stega, Jakcu ...). Vzdržljivi gams je pripravil intervju z novo članico našega skvoja, Sladkosneda lisica je poskrbela za vaše izjave o adventu, v rubriki Za male sive celice pa najdete test, katerega rešitve bodo objavljene v naslednji številki. Novost vas čaka na zadnji strani, kjer boste namesto Dogodivščin volčiča Janezka našli Bi-Pijev kotiček.

Prijetno branje in vse lepo v novem letu 2012!

Luka, Modri rakun

»ADVENTUS« - PRIHOD

Latinska beseda »*adventus*« pomeni »prihod«. V krščanskem jeziku se to nanaša na prihod Jezusa Kristusa. Cerkvena liturgija imenuje advent vse štiri tedne pred božičem in jih pojmuje kot priložnost za pripravo na Gospodov prihod z upanjem in kesanjem. Tudi brezniški skavti smo letos adventni čas začeli skupaj in slišali tole zgodbico. Preberi si jo še enkrat in ne pozabi, da se pripravljamo na prihod Jezusa.

Miha je mlad fantič, ki živi na Belem Polju. Kot vsak izmed nas je rad v družbi s prijatelji in se rad zabava. Doma ima Miha še mlajšo sestrico. Nekega dne je mami prosila Miha, ali ji lahko pomaga pri pripravi adventnega venčka. Miha je bil navdušen in prav rad je mami priskočil na pomoč. Izdelal je najlepši adventi venček daleč naokoli. Vanj je dal najlepše okraske, ki mu jih je mama kupila v trgovini. Bil je zelo ponosen nanj. Na prvo adventno nedeljo je Miha ponosno odšel proti domači farni cerkvici, da blagoslovi njegov prečudovit izdelek. Med potjo je srečal mlajšega fanta iz sosednje vasi, ki je s seboj nosil preprost adventni venček, ki je bil sestavljen iz preprostih vejic, nabranih okoli vasi. Miha je pogledal njegov venček in se začel, smejati. Vprašal ga je: »A to naj bi bil adventni venček? Saj nima nič okraskov? Tak venček ni vreden blagoslova!« Fant ga je le nemo opazoval in nadaljeval svojo pot. Miha se je še celo pot hvalil s svojim adventnim venčkom. Ko sta prispela do farne cerkvice, se je tam že gnetlo veliko fantov in deklet z različnimi adventnimi venčki. Fant je skromno stopil mimo njih v cerkev. Pokleknil je pred oltar in pozdravil Jezusa. Tik pred mašo so v cerkev prihiteli še ostali otroci. Brez pokleka in križa so se usedli v klopi in čakali, da bodo pri blagoslovu lahko pokazali svoje izdelke. Po blagoslovu in koncu svete maše so otroci hitro odhiteli proti domu. Miha je že med potjo domov izgubil pol okraskov, doma pa je venček vrgel v kot v dnevni sobi in pozabil nanj. Fant s skromnim venčkom je svoj venček skrbno pazil, celega prinesel domov, ga položil na mizo ter prižgal svečko in molil. Tako se je advent nadaljeval. Miha se je še vedno hvalil z sliko njegovega čudovitega venčka, fant pa se je pripravljal na sprejem Jezusa v svoje srce. Ko je prišel božič in z njim rojstvo Jezusa, Miha ni bil pripavljen na sprejem Jezusa. Naučil se pa je, da ni pomemben zunanji izgled, temveč priprava samega sebe na prihod Jezusa. Miha se je zato poskušal spremeniti in popraviti svoje napake. Skromnemu fant se je opravičil in ga prosil, ali bi naslednje leto skupaj izdelala adventni venček in se skupaj pripravljala na prihod Jezusa v njuni srci.

Zapomnimo si, da se v adventu:

- spominjamo preteklosti (kaj sem v preteklosti narobe naredil?)
- živimo v sedanjosti (kaj lahko storim danes za to, da napako iz preteklosti popravim?)
- pripravljamo se na bodočnost (odločitev, da ne bom ponavljal napak iz preteklosti?)

Vzdržljivi gams in Srečna kanja

PREHODI 2011

1. 10. 2011

Kot že mnogo let smo to skavtsko leto začeli s prehodi. Skupaj s Skrbno čebelo sva se nanje pričeli pripravljati že septembra. Prvo vprašanje je bilo, kje bi jih lahko organizirali. Smokuška planina! Prva misel, ki se nama je porodila, in mislim, da je lokacija zares odlična. Vendar pa se vse ni izšlo po načrtih in navsezadnje sva lokacijo morali rahlo spremeniti.

Če se sedaj obrnem nazaj, pa menim, da smo kljub temu preživeli čudovit dan v naravi in spoznali predele doline Završnice, ki so sicer malo bolj skriti očem. Skavti so se podali na pot, tako kot so se nekoč na pot podali Izraelci. Naleteli so tudi na nekaj ovir in preprek, ki so jih morali premagati. Morali so si podajati bučo, izdelati dvigalo za bonbone in poiskati svoje malike.

Ker je bila pot utrudljiva, so na poti dobili tudi malo mane za prigrizek :). Na koncu poti jih je na čudoviti lokaciji ob jezeru pričakal prav poseben izraelski napitek. Privoščili so si ga lahko med poležavanjem na jesenskem soncu.

Dan smo zaključili s sveto mašo, ki jo je daroval g. Janez Burja.
Rada bi se še enkrat vsem zahvalila za sodelovanje in pomoč pri izvedbi. Naj nam ta sončen dan ostane v lepem spominu!

Srečna kanja

ODROLAJ

Planina Podvežak, 24. september 2011
Lahko povem, da se je v avtu, katerega lastnik je bil Enco, odvijala prava mala veselica z Ansamblom Lojzeta Slaka! Včasih smo malo zgrešili smer, a nas to ni preveč motilo, važno je, da smo prišli na cilj! Na vrhu planine je ljubezen kar puhtela v zraku! Ob hladnem jutru sta se močno prilegla rogljiček in kakav, no, v redu, 12 rogljičkov in kakav! Voditelji so vsi v en glas vzklikali, naj se delavska akcija prične, možje smo zavihali rokave, poprijeli za težke hlode ter jih odnesli pastircem na planino, kjer bodo služili kot ograda za 1000 ovac! Z vsakim korakom smo bolj čutili Jezusa v naših srcih in z vsakim vdihom smo slišali, kako nam

sama devica Marija šepeta na uho: ''Saj zmoreš!'' Ko smo bili končno pomirjeni, da smo naredili nekaj dobrega, nas je čakala še velika nagrada! Neskončne količine svinjine, jagnjetine in perutnine, popečene na žaru, so nam teknile, da je bilo vriskanja za polno skledo! Po zabavnem večeru skupaj z ''bandom'' (tako kot pravi današnja mladina) smo se še zadnjič povezali v molitvi ter zaspali po celem šotoru in bližnjem travniku. Vrhunec vsega je bila seveda sveta maša, ki nam je dala čudovito popotnico za življenje. Zato fantje, ostanite v šoli, izogibajte se drogi in, kot je že rekel neki starodavni modrec: Je treba delat, ne pa okol ga srat!

Neustavljivi volk

JAKEC 2011

Logatec, 15. in 16. oktober 2011

Tina Blaznik:
Jakec 2011 je bil najboljši jakec vseh časov. Zelo je bila lepa telovadnica pa vse je bilo čisto. Tekmovalna proga mi je bila boljša kakor prejšnje leto pa še nismo se zgubile. :) Vzdušje je bilo carsko, samo motila me je velika igra, ker smo preveč zmrzvali. Ampak najblojše na jakcu pa je bilo to, da smo se v skupini razumele pa da se nismo skregale pa to. :) V glavnem, bilo mi je všeč. ;)

Pia Čepič:
Na jakcu mi je bilo letos zelo všeč. Izvedena je bila fenomenalna pot, na kateri se letos nismo izgubile. Urejen je bil tudi prostor. Med seboj v skupini se nismo kregale, ampak smo se res dobro razumele, se zabavale. Posebno mi je tudi

všeč, da smo bile letos na 8. mestu, vendar verjamem, da bomo drugo leto še boljše. Najbolje mi pa je bilo to, da sem ponovno srečala prijatelje iz TZV-ja, s katerimi se nismo videli še od tabora. :))) Bilo je res nepozabno!!!

Jana Žemlja:
Letos sem bila prvič na jakcu. Moji prvi vtisi so res super. Hoja ni bila tako naporna, kot sem si predstavljala. Všeč so mi bile naloge na točkah, saj so bile dokaj izvirne. Mislim, da smo se Cvergle na jakcu zelo dobro odrezale, saj smo osvojile kar 8. mesto. :)

JESENOVANJE STEGA 2011
5. in 6. 11. 2011

1. dan, 5. 11. 2011
5. 11. smo se volkci, četa in klan, skratka, cel steg, zbrali na železniški postaji na Jesenicah. Vlak nas je odpeljal do Bohinjske Bistrice. Ko smo vstopili v hišo, smo najprej morali v kapelo. Tam smo poslušali priliko o talentih. Sledilo je kosilo. Po kosilu smo imeli delavnice. Vsak se je odločil sam, katero delavnico bo obiskal. Nato smo dobili nekaj sadne malice. Sledil je še drugi del delavnic. Z veseljem smo se odpravili na večerjo. Po večerji smo šli v kapelo, kjer smo se razvrstili v skupine. Potem smo morali listke, na katerih je bil napisan kakšen podvig, dogodek ali sodelovanje stega Breznica 1, razvrstiti k pravim letnicam. Zmagala je tista skupina, ki je imela največ listkov na pravem mestu. Spet smo se razdelili v nove skupine. Vsaka je dobila še pesem, ki jo je morala spremeniti na skavtsko temo. Po 20 minutah smo se skupine pokazale s predelano pesmijo

na tekmovanju Skavt ima talent. Zmagovalna skupina je dobila pokal in piškote. Tudi drugi dve najbolje uvrščeni skupini sta se lahko posladkali. Seveda pa so jih vsi razdelili. Potem so sledile priprave na spanje in takoj za tem spanje.

2. dan 6.11. 2011

Ko smo se zbudli, nas je čakala jutranja telovadba. Seveda smo si potem zaslužili zajtrk. Nato smo se zbrali v kapeli. Tamkajšnji župnik nam je razložil, da je danes zahvalna nedelja. Na list papirja smo zapisali, za kaj se lahko zahvalimo Bogu. Zatem so nam voditelji list z nepopisano stranjo nalepili na hrbet. Tako smo lahko drugemu zapisali, za kaj se mu zahvaljujemo. Razdelili smo se po vejah in se pripravljali na mašo. Ko so prišli starši, se je maša začela. Vodil jo je naš župnik. Po maši smo staršem predstavili delavnice in se malo posladkali s pecivom, ki so ga napekli. Tako se je naše prvo jesenovanje končalo!!!

Ana Čop

Prvi vikend novembra se je zgodil en zares poseben dogodek. Se še spomnite kaj? Jaaa, 1. skupno jesenovanje celega stega Breznica 1 v zgodovini! :) No,

trajalo je dva dni, tja smo se odpravili z vlakom. Nastanili smo se kar v župnišču v Bohinjski Bistrici. Počeli smo same super stvari … Glavna tema so bili naši talenti, zbrali smo se namreč pod geslom »Pokaži svoj talent!«. Najprej nam je Marko Kovačič pripravil uvodno razmišljanje ob

odlomku iz Svetega pisma, ki govori o talentih. Sledilo je kosilo, po kosilu pa res zeloooo zanimive delavnice kot npr. Skavtivity, baseball, izolacija DNK iz banane, razvijanje črno-belih fotografij, ustvarjanje s plodovi, peka kruha in še veliko drugih. Vrhunec dneva pa je bil seveda večer. Spomnili smo se že, kaj vse se je v našem stegu dogajalo skozi leta in razglasili zmagovalce naše nagradne igre. Nato smo svoje super talente pokazali z nastopanjem po skupinah. Peli smo zimzelene popevke in se s skrbno sestavljeno koreografijo upali pokazati pred komisijo in velikim občinstvom. :) Zmaga vedno le eden, sladkali pa smo se na koncu vsi z odličnimi piškoti, ki smo jih napekli na delavnicah. Po »mirni« noči je sledil zajtrk, nato pa smo se skupaj s tamkajšnjim gospodom župnikom igrali in razmišljali na temo zahvalne nedelje. Še nekaj skupnih iger in sledila je priprava na mašo, pri kateri so se nam pridružili tudi starši. Po tem smo jim še predstavili, kaj smo počeli na delavnicah, se malo posladkali in se zadovoljni odpeljali proti domu, polni novih vtisov, navdušenja in energije za nov teden.

Skrbna mravlja

PREMIKALI SMO GORE

Državna srečanja voditeljev, 18. in 19. 11. 2011

Voče (voditelji čete) smo se letos odpravili premikat gore na državno srečanje voditeljev v Slavino pri Postojni. S seboj nismo vzeli lopat, saj smo menili, da za premikanje gora potrebuješ bagre in ostalo mehanizacijo. Da bi pa na svoj cilj kljub neopremljenosti za premikanje gora prispeli vsaj polni energije in popolnoma budni, smo naredili obvezni postanek na bencinski črpalki in si privoščili po mnenju vseh najboljšo kavo za s sabo.

Popolnoma budni smo prispeli v Slavino, toda ne vemo, ali je k temu pripomogla kava, sonce ali pa nekaj stopinj pod ničlo. Ker pa skavt ne pozna dobrega in

slabega vremena, smo se zavili v bunde in kape in se veselo podali na dopoldanske delavnice. Izdelovali smo piščalke, žlice, se učili novih veščin preživetja, zganjali norčije, bruhali ogenj, žonglirali na cirkuški delavnici, pekli oz. peštali božanske ježke in še in še. Seveda na nobeni delavnici ni manjkalo smeha in zabave; kako drugače bi le lahko bilo, če se zbere več kot 100 skavtskih voditeljev iz cele Slovenije. Prišla je dvanajsta ura in čas je bil za kosilo. Popotniki in popotnice iz Postojne 1 so nam skuhali joto, ki nas je lepo pogrela in nas pripravila na popoldanski program. Državno vodstvo nas je poskusilo izobraziti, hkrati pa poizvedeti o stanju v naših četah na vseh področjih, zato smo se pogovarjali o veščinah, funkcijah v vodu, TZV-jih, gradili tim, debatirali o četinih, vodovih, vodniških srečanjih ...

Toda še vedno nismo izvedeli, kako premakniti goro?

Po okusni malice (mmm, palačinke) smo se začeli pripravljati na sveto mašo, ki jo je vodil Urban. To pa ni bila običajna sveta maša, saj je vsebovala prav poseben dogodek. Zamenjalo se je državno vodstvo. Tako smo namesto Francija (NM1) in Tamare (KR1) dobili čisto sveža državna voditelja Ano (Ajdovščina-Šturje 1) in Jureta (Komenda 1).

Po tem slovesnem trenutku smo izvedeli. Kaj? Ja, kako premakniti goro! Jezus je rekel: »Resnično, povem vam: Če bi imeli vero kakor gorčično zrno, bi rekli tej gori: ›Prestavi se od tod tja!‹, in se bo prestavila in nič vam ne bo nemogoče.« In tako prestavljamo goro slovenski skavti. Za popotnico je vsak dobil malo gorčično zrno kot simbol in opomin, kako malo je potrebno za prestavljanje gora. Vsaka slovesnost pa se ne more končati brez jedače in pijače. In tudi ta se ni, saj nas je v preddverju čakala pogostitev. Skupaj smo se najedli, napili, nasmejali in polni novih idej, energije in skavtskega duha odpravili proti domu. V naših srcih pa se je skrivala misel na tisto malo gorčično zrno, ki nam je spet dala energije za novo skavtsko leto, ki bo polno presenečenj in novih dolgodivščin.

Vzdržljivi gams

STARI VOLKI ZAVZELI KOMENDSKO OSNOVNO ŠOLO

Tudi stari volki smo to soboto in nedeljo premikali goro. Voditelji veje VV smo se zbrali v Mostah pri Komendi, kjer nam je svoj začasni domek poklonila tamkajšnja osnovna šola. Malce smo bili užaloščeni, ker se je vreme tamkaj kar

precej razlikovalo od gorenjskega sončnega, poleg tega pa je bilo kar ornk mrzlo. Vendar nas sčasoma to ni več motilo. Kaj smo pa tam sploh počeli, se morda vprašate. Stari volki iz vse Slovenije smo odšli na orientacijski lov po Komendi in odkrivali nje znamenitosti in značilnosti. Popoldne smo pridobivali nova znanja in si naredili lepe povštrčke, se naučili, kako uporabiti veščine v krdelih, se podučili, kako osebno spremljati in kaj sploh spremljati, se učili, kako vključevati otroke s posebnimi potrebami in še kaj drugega zanimivega v ostalih delavnicah. Zvečer je sledil zabavni večer, kjer smo prikazali zgodbo Martina Krpana v različnih žanrih. Še malce kasneje smo se odpravili na skalo posveta, kjer je naša Kača Kaja postala imenovana voditeljica veje VV. Naslednje jutro smo se prebudili ob melodiji Ti si moje sonce in premigali svoje ritke z aerobičnimi gibi. Sledile so delavnice, ki nam jih je pripravilo državno vodstvo, katerih tematika je bila mešanica vzgojnega namena, metod, ki jih prakticiramo pri veji VV, in predstavitve tabora voditeljev. Počasi je brezniško krdelo moralo

zapustiti komendsko džunglo in odpujsati nazaj na Breznico. Odšli smo utrujeni, a z novimi znanji in s spominom na nasmehe novih in starih prijateljev.

Akela

DRŽAVNO SREČANJE VODITELJEV POPOTNIKOV IN POPOTNIC

Dan smo začeli v krogu Prosveti, od koder smo se peš odpravili čez puščavo do razgledne točke in cerkvice sv. Ane. Zaščuda smo od razgleda imeli zelo malo, saj se je nad vso ljubljansko kotlino razlegala meglа, da nisi videl niti 100m daleč. Pri cerkvici je sledil pozdrav in pa delavnice. Na voljo smo imeli 4 (prehrana v veji PP, bivakiranje, kateheza in vodenje) Delavnice so mi bile zanimive posebno zato ker pollnov že nisem jedel ☺-do takrat. Po delavnicah je sledilo kosilo in pot proti Brezovici...

Večerni program je bil zelo razgiban, od zbiranja kamnov do slaščičarskih veščin, kjer smo uspeli sladke gore (in jih kasneje tudi pojedli). Večer je hitro minil ob zvokih harmonike. Ker smo s pesmijo zaključili dan je bilo prav, da smo nedeljo tudi tako začeli. Prebudila nas je pijetna in nežna pesem petelina (spolon ne nežna in spolon ne pijetna) budilke na telefonu. Opravili smo standardne jutranje rituale in se v manjših skupinah posvetovali o probdelmih kana in klanovcev. Imeli smo kraljevsko mašo in pa že bolj kraljevsko kosilo. Po kosilu je sledil še zključek, kjer smo v dobili vsak svoje geočiščno uuzz, si bodo na nigdu avgo velikosti isokja ahrgo.

Razposajeni mrjasc

Uporabi domišljijo (in zrcalo).

Nabrali smo veliko materiala in našli veliko lepih plodov narave.

Popoldne smo zaokrožili s sveto mašo v župnijski cerkvi, ki jo je daroval g. Jože Kljun.

Zbrali smo se v velikem številu in se naučili, kaj sploh predstavlja adventni čas.

IZDELOVANJE ADVENTNIH VENČKOV
26.11.2011

Da nas ni preveč zeblo, smo se lahko pogreli s toplim čajem in se okrepčali s sladkimi dobrotami.

Izdelali smo čudovite adventne venčke, katere je župnik med mašo blagoslovil.

Srečna kanja

OTROCI VSAKIČ ZNOVA RES ZNAJO NASMEJATI

Monika, lep pozdrav.
Živjo Simon.

Kako se počutiš v našem stegu? Kako se počutiš v veji in v skupnosti voditeljev?
V našem stegu se že 12 let počutim super :). Med volčiči in volkuljicami sem šele dober mesec, vendar lahko povem, da na srečanja zelo rada prihajam, saj me otroci vsakič znova res znajo nasmejati. Tudi na srečanjih skvoja mi je všeč, saj tam predebatiramo vse stavri, si med seboj res pomagamo, tako da je delo v vsaki veji potem lažje.

Letos si postala voditeljica v veji VV. Kaj te je prepričalo, da si postala voditeljica? Kaj svetuješ klanovcem, ki razmišljajo o tem koraku?
K odločitvi, da postanem voditeljica, je vplivalo več stvari. Bistven razlog je bilo zavedanje, da so 12 let zame skrbeli drugi voditelji, ki so me veliko naučili in so mi naredili otroštvo in odraščanje res lepa. In vse to sedaj želim vrniti. Klanovcem bi svetovala, da naj se tudi oni opogumijo in naj se tudi oni preiskusijo kot voditelji. Spoznala sem, da biti voditelji ni samo odgovornost in nenehno načrtovanje, ampak tudi druženje z drugimi voditelji, se veliko življenskega naučiti in predvsem imeti se fajn :).

Pri volčičih so ti nadeli ime mama Rakša. Nam lahko kaj več poveš o tem liku? Ti je ime všeč?
Mama Rakša je mati volkulja, imenovana tudi Demon, ki prevzame zaščito nad Mavglijem, držungelskim dečkom. Njene lsatnosti so predvsem strast, trdnost in bratski duh, v krdelu pa ima mama Rakša običajno zelo materinsko vlogo. Mislim, da mi je ta lik kar pisan na kožo :).

Kot nova voditeljica imaš zagotovo veliko novih idej in energije. Kaj boš

poskušala spremeniti oziroma izboljšati v veji in v samem stegu?
Do sedaj me ni nič konkretnega motilo v stegu ali v veji VV, kar bi res želela spremeniti. Ideje pa seveda so in jih vedno tudi povem, tako na skvoju kot tudi pri načrtovanju srečanj za volčiče, in če so všeč tudi drugim, jih potem poskušamo realizirati.

Na začetku si najprej želela voditi četo, vendar je nato tok dogodkov privedel do tega, da si postala mama Rakša. Nam lahko razkriješ nekaj prednosti vodenja krdela?
Krdelo je zagotovo drugače voditi kot četo. V krdelu so otroci, ki si želijo velko igre, ustavrjanja, potrebujejo nekaj več pomoči pri delu. Kaj so prednosti vodenja krdela? Ja, ena od prednosti je zagotovo to, da te otroke še ne razganjajo hormončki in so tako bolj ubogljivi in pridni, druga prednost pa je to, da moramo voditelji za boljše vodenje v sebi spet obuditi domišljijo in preprostost otroštva.

Tisti, ki te bolje poznamo, vemo, da se ukvarjaš s številnimi dejavnostmi. Katera dejavnost te poleg skavtstva še veseli. Zakaj si izbrala ravno to dejavnost?
Zadnje pol leta mi poleg študija zapolnjuje prosti čas služba v domu upokojencev, zaradi česar sem morala opustiti marsikatero drugo dejavnost. Ko pa le najdem prosti čas, pa se rada družim s prijatelji (na sprehodu ali ob kašnem dobrem čaju/kavi), rada odidem v naravo, pomagam doma, rada pojem in poslušam dobro glasbo, kuham in pečem, fotografiram, skratka, želim biti čim bolj aktivna :).

Ob nedeljah poješ tudi v zboru Pojem.si. Katera je tvoja najljubša pesem?
Hm.. moja najljubša pesem, ki smo jo peli z zborom je pesem skupine Glorija-Sanje, ker ima res lepo besedilo.

Izobražuješ se za poklic diplomirane medicinske sestre. Zakaj si izbrala ta poklic? Si zadovoljna s študijem?
V gimazjskih letih sem odkrila, da je pomoč ljudem tisto, kar bi želela početi celo življenje. K moji odločitvi je še bolj pripomoglo večletno počitniško delo transporterke v bolnišnici, kjer sem ugotovila, da je moje mesto prav med bolnimi. Študij je kar naporen, vendar mi trden cilj daje moč za vse napore, ki jih študij prinaša. :)

Nam lahko zaupaš, kaj vse dela medicinska sestra?
Jaaa, poklic medicinske sestre je najlepši poklic! :). Kaj je lepšega kot pomagati drugim (in biti za to še plačan z nasmehi, prijaznimi besedami in navsezadnje tudi s financami, ki ti omogočajo preživetje?)?. Poklic medicinske sestre je obsežen, saj zavzema veliko tehničnih postopkov (od umivanja vse do špikanja in jemanja krvi, dajanja zdravil), zelo pomembno pri tem poklicu pa je tudi znati poslušati, potolažiti, svetovati, skratka, čim bolj pomagati sočloveku.

V zadnjih letih si tudi redna mentorica izvidnicam pri opravljanju veščine slaščičar. Bi nam zaupala recept in kakšno drobno skrivnost pri pripravi tvoje najljubše slaščice?
Nimam najljubše sladice, sem se pa v zadnjem mesecu navdušila nad peko kruha in to veščino sem s skavti tudi delila na skupnem jesenovanju, kjer smo skupaj spekli 4 hlebe kruha. In skrivnost pri peki kruha je vse delati z veliko ljuubeeezni ;).

Letošnje leto si se udeležila tudi taborne šole Pripravnik. Povej nam kaj o tej taborni šoli in kakšen zanimiv pripetljaj iz nje?
Ah, ta taborna šola je bilo super doživetje! Dobila sem nove prijatelje, veliko znanja, zagon za vodenje. Skupaj z nekaj več kot 20 skavti iz cele Slovenije smo en teden pohajkovali od Cerknega do Mosta na Soči. Ne

bom pozabila spanja v malih bivakih, kjer smo bili zaradi prostorske stiske celo noč v eni in isti poziciji, naših inovativnih in čisto preveč dobrih kosil, nenehnega lavfanja pred dežjem in zadnjo noč prepetih vseh pesmi, ki smo jih znali, ter seveda vseh novih super ljudi, ki sem jih uspela spoznati in s katerimi še zdaj vzdržujem stike.

Večkrat te pri skavtih opazimo s fotoaparatom v roki. Kaj te veseli pri fotografiranju, kaj najraje fotografiraš in katera fotografija je tvoja najljubša?
Pri fotografiranju mi je najbolj všeč to, da lahko usaviš trenutek, da ga kot sliko nato razviješ in ga lahko kasneje več let opazuješ in vedno veš, kakšna zgodba stoji za njim. Bistvo je, da na ta način shraniš tisto, kar bi ti čas sicer vzel. Pri vsem skupaj pa lahko izraziš še nekej umetniške žilce, kar pa je tudi super :).

Zadnje čase tudi rada pohajkuješ po naših gorah. Kateri vrh, ki si ga do sedaj osvojila, te je najbolj prevzel?
Vsak vrh je lep, če ne drugače zato, ker je to cilj tistega pohajkovanja. Od letošnjega hribolazenja pa mi bo najbolj ostal v spominu Prisojnik (2547 m), ker je bil tisti dan razgled tako lep in čist, da smo ga lahko samo občudovali.

Za konec nam zaupaj še tvojo najbolj zanimivo skavtsko dogodivščino, ki se ti je najbolj vtisnila v spomin.
Hehe :) teh je pa kr preveč :). Ta trenutek se najbolj spomnim, ko sem bila še vodnica v četi in ko smo z dekleti odšle na hajk. Ker je bilo zelo vroče, smo iskale kakšen potoček, kjer bi namočile noge. V dnu doline smo kar naenkrat zagledale lepo zelenkato čisto vodo, ki nas je kar klicala k sebi. Hitro smo skočile v tisto vodo in zaplavale. Res je bilo prijetno, zato smo kar plavale skozi umetno narejeno sotesko in se čudile, čemu je tukaj tako lepo vse urejeno. Kar naenkrat je pod našimi nogami švignila malo manj kot pol metra velika riba,

hip za tem pa še nekaj več kot 10 drugih. Tako smo se prestrašle, da mo zlezle na najbljižje skale. Ja, in šele iz tiste skale smo opazile, da smo plavale v neke vrste ribogojnici. Problem je nastal potem, saj nismo več upale mimo velikanskih rib, do obale, kjer so nas čakale naše tople obleke. Na srečo pa smo tako kričale, da so se nas ribe ustrašile, in smo tako lahko prišle do oblek. :)
Takih podobnih dogodkov je bilo v mojih 12 letih skavtstva res veliko, ampak več kot to so mi pomenila vsa poznanstva, ki semj jih dobila in iz katerih so se razvila res trdna prijateljstva. :)

Hvala za pogovor, Monika. Bodi pripravljena.
Hvala tebi Simon :)!

Vzdržljivi gams

Fotografija: Mirjam, Ustvarjalno prikupna košuta

Beseda advent prihaja iz latinščine in pomeni prihod. Je čas pred božičem, ki je namenjen pričakovanju Jezusovega prihoda oziroma rojstva. Adventni čas se začne štiri tedne pred božičem in ga tako sestavljajo štiri adventne nedelje.
Z adventom se začne novo liturgično leto. Barva adventa je vijolična in pomeni spokornost. V tem času beremo berila, ki napovedujejo prihod Odrešenika. Kaj pa je advent za vas?

»Zame je advent čas povezovanja, prihoda Jezusa, medsebojnega duha ter veliko dobrote...«

»Advent je predbožični čas in pomeni pričakovanje Jezusa.«

»Priprava na Jezusovo rojstvo.«

"Iskanje."

»Advent je zame zelo poseben čas, saj se takrat ponovno zavem, da se bliža božič, ki je res čaroben čas. Advent je torej čas pričakovanja.«

»Je čas, ko se zbližaš z družino ob delanju jaslic, prazničnih voščilnic...«

»Advent je priprava na božič, pričakovanje. Izdelamo adventni venček in se poskušamo čim večkrat ob njem pogovarjati, kaj zapeti in zmoliti. To se mi zdi eden izmed lepših časov v letu, sploh pa ko vsako nedeljo prižgemo novo svečko na venčku in se zavemo, da je božič vedno bližje.«

"Čas, ko se pripraviš na prihod odrešenika, ko se malo bolj posvečamo družini in ljudem, ki nam pomenijo malo več. Je čas, ki ga mnogo ljudi ne mara, saj živijo v socialni revščini in se z njo težje spopadajo, saj jim svet in mediji kažejo ljudi, ki živijo v boljših socialnih razmerah! Ampak lej advent = LJUBEZEN"

"Advent zame ne pomeni zgolj pričakovanje Jezusovega rojstva, temveč v sebi nosi veliko večji pomen. Vsako nedeljo, ko na adventnem venčku zagori svečka me le-ta spomne na novo upanje, človeško toplino in posebno povezanost z Bogom ter ljudmi okoli mene. Je čas praznika, veselja, žal pa je po mojem mnenju tudi čas komerciale, saj ljudje pozabljajo na osnovni namen, ki pa ni na materialnem nivoju."

"Advent je zame, ko se si po dolgem letu ponovno poskusim vzeti čim več časa za prijatelje."

Vprašala vas je: Sladkosneda lisica

ZA MALE SIVE CELICE

Tokrat je pred vami poseben test, ki ga je samo za Plamenček pripravila Zabavna vidra. Rešitve bodo objavljene v naslednji številki. Veselo na delo.

1. Anagram (=premetanka) v oklepaju ti da znan rek:
»Sreča je na strani (UP MNOGIH).«

2. Zbral sem 91 jabolk, ki jih želim spraviti v vreče, da bi jih razdelil sosedom. Vse vreče morajo vsebovati enako število jabolk, rad pa bi uporabil čim manj vreč. Koliko sosedov je prejelo vrečo jabolk in koliko jabolk je vsebovala vsaka vreča?

3. Januar
Februar
April
Julij
November
April
?
Kateri mesec sledi?

4. Matica je tako trdno privita na vijak, da jo le s težavo odviješ. S katerim od naslednjih načinov jo najučinkoviteje snameš?
a) Z ohlajanjem
b) S potopitvijo v toplo vodo
c) S segrevanjem
d) Z udarjanjem s kladivom

5. Pet osumljencev, od katerih je eden kriv, zaslišuje policija. Kdo je storilec, če so le tri od naslednjih izjav resnične?
Andrej: »Črt je kriv.«
Borut: »Jaz nisem bil.«
Cene: »David je nedolžen.«
Črt: »Andrej laže.«
David: »Borut govori resnico.«

Zabavna vidra

Ste vedeli da imamo novo spletno stran?

Tako je, ta je popolnoma sveža in prenovljena postavljena od 30.10.2011.

Če slučajno še ne veš jo hitro pojdi pogledat na naslov:
http://breznica1.skavt.net/novice.skavt

Tokrat bom malo za šalo povedal par statističnih podatkov, ki se mi zdijo zanimivi. V **24**-ih deneh je na naše spletno domovanje priromalo skoraj **600** obiskovalcev, ki so bli na stani povprečno **5** min. To pomeni da bi en sam prebiral našo stran, več kot **2** dni :).
Do sedaj pa je največ ljudi obiskalo našo stran **3.** novembra in sicer kar **63**.

Kar se mi je še zdelo zanimivo, je to da je največ obiskov strani v **Ljubljani**, nato je naša **Žirovnica**, sledijo **Jesenice**, **Maribor**, **Kranj**, **Celje**, **Ptuj**. Skratka vidni smo povsod.

Svetujem ti, da povprašaš voditelje po tvojem uporabniškem imenu, z njim se boš lahko prijavil in videl še mnogo več, le pogumno!

Do naslednjič, pa lep pozdrav! ☺

piše: Blaž-RM

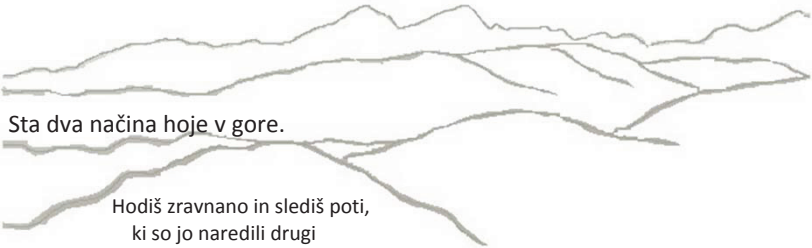

Sta dva načina hoje v gore.

Hodiš zravnano in slediš poti,
ki so jo naredili drugi
ali pa jo iščeš v planinskem vodniku
in se ne oziraš okoli, ker se bojiš, da jo ne bi izgubil.
Edini cilj takega popotnika je, da doseže vrh.

Drug popotnik prav tako pazi, da bo dosegel vrh, toda on gleda širše.
Gleda naprej in navzgor in opazuje, kje se vije pot,
kje jo je izprala povodenj in tako sproti prilagaja svoje korake,
glede na novo speljano pot.
Vsake toliko časa se ustavi, da se naužije razgleda,
ki se mu ponuja v vsej svoji lepoti, na vsakem koraku.
Tako se veseli svoje poti in to veselje mu daje pogum, da nadaljuje.
Ozira se nazaj na prehojeno pot in visoki griči, čez katere se je s trudom vzpenjal,
se mu zdaj zdijo krtine.
S te višine lahko vliva pogum vsem, ki se vzpenjajo za njim
in se še borijo s prvimi strminami.

Tako moramo pri našem delu- v bistvu pri vsakem delu v življenju- gledati naprej, daleč naprej, z visokimi pričakovanji in polni upanja.

Okrog sebe moramo gledati z veseljem in dobrohotnostjo, na preteklost pa polni hvaležnosti za vse kar se je zgodilo.

Nato pa se z novo močjo in pobudami pognati proti najvišjim ciljem, pri tem pa podajati roko v pomoč drugim, ki gredo za nami.

Ko gledaš, glej daleč in ko misliš, da gledaš daleč, glej še dlje!

(misli ustanovitelja skavtov sir Roberta Baden Powella)

Barbara, Skrbna čebela